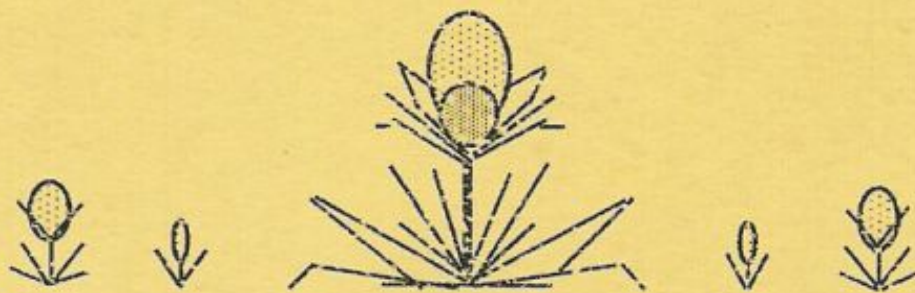

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ
БЕИНСА ДУНО
(ПЕТЪР ДЪНОВ)

**МОЖЕШ ЛИ
ДА ПРОСТИШ**

ВЗАИМООТНОШЕНИЯ

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ

БЕИНСА ДУНО

(ПЕТЪР ДЪНОВ)

МОЖЕШ ЛИ ДА ПРОСТИШ

ВЗАИМООТНОШЕНИЯ

Книгата е съставена от тематично подбрани и подредени в логическа последователност **извадки** из Словото на Учителя **БЕИНСА ДУНО** (ПЕТЪР ДЪНОВ) (1864 ÷ 1944), живял и работил в България.

© **СЪСТАВИЛИ; Трендафила Балдевска**
Ангел Кермедчиев

СЪДЪРЖАНИЕ

СЪДЪРЖАНИЕ	4
ПРЕДИСЛОВИЕ	5
ОТЧЕ,	5
ПРОСТИ НИ.	5
ТРЯБВА ЛИ ДА ПРОСТИМ	6
ЛИЧНОСТТА	6
НЕ ПРОЩАВАНЕ	7
ПРОЩАВАНЕ	8
НА СЕБЕ СИ ДА ПРОСТИШ	9
ЗАЩО ДА ПРОЩАВАМЕ	9
КОЛКО ПЪТИ ДА ПРОЩАВАМЕ	10
ВИДОВЕ ПРОЩАВАНЕ	11
КАКВО ТРЯБВА ДА ПРАВИМ	12
ПРИМИРЕНИЕ	15
РАЗКАЯНИЕ	15

ПРЕДИСЛОВИЕ

ОТЧЕ,

ПРОСТИ НИ ДЪЛГОВЕТЕ
НАШИ,
КАКТО И НИЕ ПРОЩАВАМЕ
(ГОСПОДНЯТА МОЛИТВА)

ПРОСТИ НИ.

Като види и съзнае погрешките си, човек
ще каже като блудния син: „Прости ме,
Отче, ида при Теб окъсан и бос, гладен
и сиромаш. Всичко, което ми даде,
изядох и изпих, съгреших пред Теб и
Небето, но готов съм да Ти стана слуга
и да Ти служа.”

Това е съдбата на света.

(СИЛА И ЖИВОТ – изд. 2006 г. Бяло Братство София - 250)

ТРЯБВА ЛИ ДА ПРОСТИМ

ЛИЧНОСТТА

Да съзнаваш, че си едно разумно същество, изпратено на Земята да извърши волята Божия, че са ти дадени известни сили, известни способности, известни богатства, с които да разполагаш, туй състояние у тебе го наричат личност... Ако вие изпълните вашата длъжност по най-благороден начин, да услужите на вашия ближен, както е в реда на нещата, ние казваме, че вие сте една благородна личност, едно благородно „аз“, едно благородно „его“. Ако обаче вие служите само на себе си, ние, във втория случай, наричаме такъв човек „егоист“. (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов“ София - 361*).

Ако личните чувства на някого са крайно развити, ще го поставят на такива изпитания, които да изгледят малко върховете на тези чувства. Ако е голям скъперник и мисли само за себе си, ще го поставят при условия, че който мине край него, да му вземе нещо. Този ще го обере, онзи ще го обере, докато се научи доброволно да дава. Ако е прекалено набожен и се натрапва на хората със своето духовно разбиране, ще го изложат на присмех. Днес ще го подиграват, утре ще го подиграват, докато го заставят да се крие пред хората. Не е нужно окръжаващите да знаят твоите духовни възгледи. Духовният елемент е нужен на човека дотолкова, доколкото сам да разбере вътрешния смисъл на нещата. (*ТРИТЕ РОДОСТОВИЯ - изд. 1943 г. София*).

Седят всичките моралисти, искат да ни убедят, че в света имало морал, имало установени положения. Едно морално състояние дава едно морално разположение, едно вътрешно разположение. То едновременно внася в ума светлина, в сърцето внася ширина, а във волята внася сила. (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фатинов“ София - 341*).

Човек е само онзи, който не отнима живота никому. Ако след като се скарате с някого във вашия ум се яви мисълта: „Чакай, аз имам един нож, ще го забия, ще му отмъстя“ - човек ли сте? Нима онази възлюбена жена, след като обича своя възлюбен и види, че той обича някоя друга жена, каже: „Аз ще му отмъстя“, та това е човешко? Какво има от това, че люби друга? (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА – изд. „Фотинов“ София - 340*)

В човека има едно чувство на обида. То е чувството на личния човек... Обидата често нарушава вътрешното равновесие в живота. Вие може да имате едно прекрасно настроение, но една дума, казана не на място, може да наруши цялото ви равновесие, да се върнете у дома си неразположен духом и цяла нощ да не можете да спите. (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА – изд. „Фотинов“ София - 359*).

Колко време трябва да работи човек върху себе си, за да се справи със своята упоритост. Някой обидил някого и той не може да се примири с него, не може да му прости, защото неговото достойнство било засегнато. Ако ти паднеш в един кладенец и този, който те е обидил, дойде и ти подаде ръка и те извади от водата, ти няма ли да се помириш с него, няма ли да му простиш? Ако този човек, който ти е бил враг, сега дойде и ти подаде ръката си за примирение, няма ли да му простиш? Пак ли ще останеш със същото разположение? (*НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО - изд. 1999 г. София - 227*).

Някой казва: „Обидих другите, но и той е обиден и всички са обидени. Кой е обиденият? Обидата седи в това, че има една неправда, която вършим, не постъпваме според закона на любовта. (*СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ - изд. 1998 г. София - 18*).

Всяка една погрешка носи една зараза, едно гниене у нас. Дотогава, докато държим една отрицателна мисъл в душата си, тя носи гниене. Човек никога не може да мисли, докато държи в

себе си нещо друго. Защо някои хора не могат да мислят? - Една гниеца мисъл има у тях, а тя предизвиква гниене. Докато държим тия гниещи факти в себе си, не можем да мислим. И тогава ние се спираме върху фактите. (ДВАТА ПРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 255).

И тъй, ние туряме в душата си един малък факт, една малка погрешка и казваме: „Този ме обиди кръвно, онзи ме обиди кръвно, не мога да му простя.” Не е въпросът дали ти ще можеш да простиш или не, но този факт вътре в тебе почва да ферментира, образува всичкото туй гниене в душата ти. То ще спре всяка твоя мисъл, всяко твое благородно чувство и ще парализира волята ти. Не е въпросът да простим на другите. Те печелят, ако не им простим, но трябва да простим на себе си. Ние спъваме своето развитие и се образува едно гниене в нас. Вследствие на това, Христос е обяснявал дълго тази мисъл. Някои казват: „Е, мене ми дотегна вече, прощавай, прощавай, да ме извини този, има 1000 лева да ми дава”. - Не, ще простиш прегрешенията на този заради самия себе си, заради твоя мир. (ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 257).

Любовта. Тя не трябва да вижда погрешките у брата си. И онзи, който вижда погрешките, трябва да знае как да ги поправя, трябва да знае един закон за изправяне на погрешките. Даже и в себе си, като виждаме погрешките, има един закон и трябва да го знаем, трябва да знаем как да изправяме погрешките си. Ами че туй е цяла наука! (ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 367).

НЕ ПРОЩАВАНЕ

И всеки един човек, ако не прощава греховете на другите, един ден ще се превърне на една отровна бактерия. Това е то. Киселините могат да се превърнат в основи, и основите - в киселини. Кога? - Когато Божествените енергии се натрупват и не се използват, те могат да преминат от едно състояние в друго. И ако вие за дълго време задържате прегрешенията и не прощавате, непременно ще се превърнете на една киселина, ще настъпят у вас разлагания и ще почнете да ставате недоволни духом. Има хора, които като влязат в дома ти, носят проклетие. Те са една бактерия. (ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА – изд. „Фотинов” София - 271).

В света има един велик Божествен принцип. Първоначално той е служил да се създаде вселената и е носил в себе си тези условия за окисление. Той е силен принцип. Тези отровни същества са съществували в целия космос. Щом привлечем този принцип, той прави хората силни. Но туй, което прави хората силни, то същевременно ги и разрушава. Силните хора носят своето разрушение със себе си. Богатите хора носят своето нещастие със себе си, защото богатия човек всеки може да го отрови. Аз зная колко богати бащи са отровени от своите синове и дъщери! Колко царе има в света снети от своите синове и дъщери! Какви не заговори е имало против тях! Защо? - Заради положението им. Защо? - Защото онзи цар не е внесъл в себе си принципа на Любовта. Ние трябва да внесем този принцип в себе си, а не само да говорим за Любовта. Ние трябва да дадем един образец за Любовта. (ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 271).

Сега каква е лошата страна на непрощаването? Защо трябва да си прощаваме? - С всеки един лош факт, който задържаем в себе си, ние създаваме големи пакости, не толкова на ближните си, колкото на онова възвишеното, благородното, Божественото в нас. Може да кажем, че с това ние забиваме един трън вътре в Божествения Дух, Който живее в нас. И Писанието често казва: „Не огорчавайте Божествения Дух, с Който сте запечатани”. Не е въпросът, че ме е обидил някой, но аз да не обидя онзи велик, Божествен Дух, Който събужда в мене всички благородни мисли, всички благородни чувства, Който развива волята ми. Всичко това, което имам в себе си, е благодарение на Него. И какво ще стане с мене, ако Той ме напусне? Аз мога да ви покажа какви са всички онези хора, които Духът напуска. Разправят за вавилонския цар, че когато го напуснал Духът, цели 7 години бил далече от местожителството си, и след 7 години се връща пак, като цар. (ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 263).

Ако десет души мразят някого и отправят мисълта си към него, ще му причинят някаква пакост. Длъжниците могат да причиняват някаква пакост на своя кредитор. Ако имаш десет длъжници, които не те обичат, те могат с мисълта си да те изпратят преждевременно на оня свят. Имаш ли такива длъжници, бъди готов да простиш дълга им, за да ти пожелаят добър живот и дълги дни. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - старо издание - 27*).

Всички хора, изобщо, които имат да дават, всякога говорят за този стих: „Да ни се простят греховете”. Казват: „Знаете ли какво се говори там в „Отче наш?” - Трябва да се простят нашите грехове. Но знаете ли защо искат да им простят? Те имат да дават на този една полица, на онзи друга полица. Които имат да дават, все за този стих говорят, а онези, които имат право, които имат да взимат, за тях този стих не съществува. Е, питаме сега: Когато Христос тури този стих в Писанието, кого имаше предвид - праведните или грешните? (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 254*).

Ако вие имате един дух на непростителност в себе си и казвате: „Няма да му простя. Той ме обиди кръвно”. Питам, чисто по търговски: Ако не простиш, какво печелиш? Ако печелиш, добре, не прощавай, но нищо не печелиш. Печалбата в моралния свят всякога стои в негативната страна, а загубата - в положителната, т. е. печелиш ли пари на физическия свят, в моралния свят губиш, и обратното. Като прощаваш, ти печелиш. Като не прощаваш, ти губиш. (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 362*).

Божествената Правда - тя е много красива, но строга не прощава погрешките... А Любовта - тя е многото хубава и нежна, тя не вижда хорските погрешки. - пред нея каквото и да направиш, даже и най-лошото, тя ще те целуне, поглади, очисти, преоблече и ще те заведе у дома си. (*СИЛА И ЖИВОТ - II том - изд. „Бяло Братство” София - 2006 г. - 261*).

Представете си сега, че ти не си простил някому, а той стане цар. Тогава? Но ако си му простил, този цар един ден ще те повика и ще ти даде едно угощение. (*ДЕЛТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 36*).

Трябва да се знае, обаче, че прощава се само на онзи, който прощава, а на онзи, който не прощава не му се прощава, на онзи, който е показал милост, прощава се, но на онзи, който не е показал милост, не се прощава. (*ЗАВЕДОХА ИСУСА – изд. 2008 г. - 112*).

ПРОЩАВАНЕ

Туй, против което човек въстава най-много, то ще му дойде до главата. Ако ти искаш да изгониш туй малко зло, от което не си доволен, непременно ще ти дойде по-голямо зло. Този закон, по отношение закона за добродетелите, действа в обратен смисъл. Ако малката добродетел не искаш, голямата не идва. За пример, имаш едно малко благородно качество, но ти не си доволен от него, не си благодарен; бъдете уверени, че щом не си доволен от него, голямата добродетел няма да дойде. В злото, ако не си доволен от малкото зло, голямото зло ще дойде, а при доброто е обратно. Ако не си доволен от малката добродетел, и голямата няма да дойде. Действително, една от най-малките добродетели, това е да простиш! И защо хората не искат да прощават? Казват: „Да прощаваш, това е детинска работа”. Да прощаваш, това аз считам най-малката добродетел.

Върху тази най-малката добродетел почива цялата съвременна култура. Вътрешното устройство на цялата тази култура почива върху тази прошка на земята, върху тази почва. И плодородието на земята почива върху прошката. Ако съвременните културни хора биха държали една статистика, щяха да забележат един велик закон на причини и последствия. Ще забележат, че всички гладни години, че всички епидемически години се дължат на липсата на тази най-малка добродетел. Липсва ли тя, веднага идват тези велики катастрофи. Най-първо започват между самото общество, за пример започват между църквите. Вземете сегашните верующи, християнските верующи. Явява се гонение между една и друга църква, коя от тях е на правата страна. Аз наричам права църква само онази, която прилага закона на прощението, прилага

Любовта. Тя не трябва да вижда по-грешките у брата си. И онзи, който вижда погрешките, трябва да знае как да ги поправя, трябва да знае един закон за изправяне на погрешките. Даже и в себе си, като виждаме погрешките, има един закон и трябва да го знаем, трябва да знаем как да изправяме погрешките си. Ами че туй е цяла наука! (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА – изд. „Фотинов” София - 366*).

Значи за благо то на своята душа трябва да простим. (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 364*).

Когато някой те обижда, той ти дава неизгладен диамант. Ти ще го изгладиш. Когато някой те обиди, как ще му простиш - Достатъчно е да си спомниш за Бога, за да му простиш. Хиляди години човек трябва да се учи, докато се научи да прощава. Онзи, който те обижда опитва твоята Любов. Ако тя е силна, ще запазиш спокойствие. (*ИЗВОРЪТ НА ДОБРОТО - изд. 1992 г. Варна - 313*).

Ще си мислиш за Бога, който е снизходителен: „Той прощава.” А не да казваш: „Не искам повече да прощавам.” Пластичност на душата ти е нужна. Прощаването не произтича от човека. Ще дойде Господ чрез Духа и ще каже: „Ти заради Мен това можеш ли да направиш?” Защо, ако остане ти да прощаваш, никога няма да простиш. Без Духа всякога ще се прилага кармическия закон.: „Око за око, зъб за зъб.” (*СВЕЩЕНИ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ - II том - 47*).

Всякога зад прошката трябва да седи Любовта. (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 364*).

Само Божествената Любов може да прощава така. Това не е човешка любов. При сегашната човешка любов, която имаме, туй правило не може да се изпълни. Можеш да ореш и да сееш само при благоприятни условия. Може да прощаваме само тогава, когато тази Любов, това ново съзнание ни посети. (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 393*).

Прощаването е процес, при който човек минава от по-ниско в по-високо състояние. Изкуство е човек да прощава. (*ТРИТЕ РОДОСЛОВИЯ - изд. 1945 г. София - 266*).

У Бога прощаването е закон. Бог всякога прощава. (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 360*).

НА СЕБЕ СИ ДА ПРОСТИШ

Да прощаваш на другите и да ги съдиш е по-лесно, отколкото да прощаваш на себе си и сам да се съдиш. Ако някой, вън от тебе, греши, ще го наругаеш, ще го набиеш и въпросът ще се свърши. Обаче какво ще правиш със себе си? Сам да се ругаеш, не можеш; да се биеш, също не можеш. Ако се биеш, ще те боли. Казал си обидна дума на някого. Какво ще правиш, как ще се накажеш и как ще си простиш? Да се биеш, не можеш; да си простиш веднага, не искаш. Тогава започваш да се разговаряш с онзи в тебе, който греши. Казваш му: „Моля ти се, бъди внимателен, не се произнасяй бързо за нещата. Нали знаеш, че ти като грешиш, и аз страдам”. (*ТРИТЕ РОДОСЛОВИЯ - изд. 1945 г. София - 266*).

ЗАЩО ДА ПРОЩАВАМЕ

Нас може да ни утешават, че трябва да простим, че трябва тъй да направим, иначе, но защо трябва да простим? (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 359*).

За пример, вие може да ме слушате, че трябва да си прощавате, без да разбирате закона. Казвам: Трябва да си прощавате. Казвате: „Може ли?” – Може да си простим, защо не? (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София – 360*).

Защо човек трябва да прощава? Защото всяка обида, която някой ви е нанесъл, съзнателно или несъзнателно, има за цел да ви предпази от някакво зло, което предстои да минете. *(ДОБРИ НАВИЦИ - изд. 1936 г. София - 88).*

Защо трябва да простите на своите близни? В този закон за прощаване седи следующата опасност. Ако ти не простиш на своя близен, в тебе ще стане едно подпушване, едно благо ще се образува, и там ще почнат да се образуват милиарди микроби. И най-първо ти, със своите деца, ще бъдете подложени на тази отрова - нищо повече! Следователно за твоето благо не само че не трябва да се подпушваш, но ще простиш на своя близен, ще направиш един канал, чрез който изтичането да става медлено, да не образува никакво благо, да няма никакви условия за тези милиарди микроби. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 361).*

Представете си, че един кон ви ритнал някъде. Трябва ли да му счупите краката? - Трябва да му простите, понеже той ви е необходим. Сега някои разглеждат ближния като един посторонен човек. Не, този ближният ти човек е близен, защото той е една необходимост за тебе, ти трябва да му простиш. Трябва да му простиш, защото не му ли простиш, своята каруца е счупена и ти сам ще носиш брашното на гърба си, нищо повече! *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 350).*

Всички първи християни - мъченици ликвидираха с кармата си като прощаваха. И така се прекъсва връзката. Законът е: щом прощаваш кармичната връзка се скъсва. Като не прощаваш и се противиш, връзките на кармата се продължават. *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том - изд. 1899 г. София - 43).*

КОЛКО ПЪТИ ДА ПРОЩАВАМЕ

Ако след като се върна от разходка, питам: „До колко пъти трябва да си чистя дрехата?”. Този въпрос на място ли е? „Определено ли е по колко пъти трябва да я чистя? Всеки ден трябва да я чистя, тя ми е необходима”. Всичките лекенца, които ги има, все ще се очистят. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 360).*

Някой ви пита: „Ако колата, с която ще прекарвам своето брашно и с която отивам на далечен път, се счупи, до колко пъти трябва да я поправам?” Аз ще кажа: Дотогава, докато ми служи, ще я поправам, защото без нея не може да се кара. Тя е една необходимост. Следователно, прощаването, това е поправяне на колата. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА – изд. – „Фотинов” София - 360).*

Казано е в Стария Завет, че човек трябва да прощава на брат си по седем пъти на ден. И на Христос зададоха въпрос: „По колко пъти трябва човек да прощава на брат си? По седем пъти ли?” Христос отговори: „Не по седем, а по 77 пъти по седем”. Не е лесно човек да търпи, да чака брат си да сгреши 77 пъти по седем, да му прости за направените грешки, и след това да има право да се произнесе за новата грешка. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. - 125).*

Числото 7 е число на съвършенство. Христос му казва: „До 70 пъти по 7”. Защо не му каже 7 по 7 пъти, а туря една нула отзад? Числото 7 без тази нула е число безплодно. Христос казва: „Ще трябва да се размножаваш”. Тази нула представлява Любовта. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 363).*

Петър се намери в чудо. Казва: „Тази математика е много сложна”. На седем места по седемдесет пъти! Целият ни живот ще отиде в прощаване. Е, представете си, 490 души да седят на вратата ти и да казват: „Прости ни!” - и всичките да седят по 5 минути, докато им простиш. Представете си да идват толкова души през годината, да хлопат на вратата ти, да идват по толкова пъти и всеки да седи по 5 минути, а ти да ги прощаваш само! Царете, за да избягнат тази неприятност, често издават един манифест, един общ указ, с който изведнъж прощават всички, че

видели ги, не ги видели, прощават им, за да не ходят да ги безпокоят. Но това не е прощаване. (ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА – изд. „Фотинов” София - 359).

ВИДОВЕ ПРОЩАВАНЕ

Докато е малко, детето е свободно да прави, каквото иска. Родителите не са доволни от неговата свобода, но му прощават. Като порасне, то само се ограничава. Ако си позволи да върши това, което по-рано е вършило, никой не му прощава. Има неща, които се прощават, но само на децата понеже на децата се прощават много неща, казваме, че Земята е за децата. Когато детето порасне и стане голям, възрастен човек, той влиза в духовния свят, дете не може да прави това, което е правил в детската си възраст. (НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - старо издание - 61)

Майката прощава на децата си много грешки, но ако мъжът ѝ направи погрешка, ще каже: „Този дъртляк не го ща вече.” Така и Небето прощава всички грехове на малките деца, а на старите, то е строго и казва: „Скоро вълн!” (СИЛА И ЖИВОТ - II том - изд. „Бяло Братство” София - 2006 г. - 278).

Аз съм срещал и мъже, и жени, тръгнат да разправят, че простили. Казват: „Аз му простих”. Не, онзи, който разправя, че е простил, не е простил. Като простя, трябва да имам туй самодоволство в себе си, че съм простил. Какви са признаците на прощението? По какво се познава, че съм простил? - Аз имам връзка с Бога вече. Нищо повече! Щом простя, както Бог иска, веднага ще дойде в ума и сърцето ми светлина и топлина и в душата си ще се усещам силен и мощен. Прощаването е вътрешен процес. Някой път аз мога да кажа, че съм простил, а като се върна вкъщи, пак изскочи грехът в ума ми. „Аз прибързах, че му простих, трябваше малко да го оставя да се помъчи.” Мъжът и жената се скарват, тя решила в себе си да му прости, но не го изявява на дело. Сутринта не му направя леглото, не му очистиша обувката, не му сготвя, а като дойде той да ѝ говори, тя си обръща лицето или излиза навън. Някой път тя излиза, той върви от подире ѝ, така вървят 1 ÷ 2 часа. И после, като дойдат вкъщи, той ще ѝ говори доста любезно, но тя отива на другата страна на стаята. Той на едната страна, тя на другата страна, и започват да се разхождат из къщи. Той върви, тя върви, и по цели часове спорят, че туй било, онуй било. Цял ден спорят и най-после вечерта се върнат примирени. Примирение станало! Но какво примирение? Той обещал да ѝ купи хубава шапка, чепичета, копринена рокля, един златен часовник, златна верижка. После жената казва: „Аз му простих. Той е доста чувствителен. Благородно сърце има”. Да, той е чувствителен, защото дал. От своя страна той е постъпил много благородно, но жената не е постъпила благородно. Той съзнал своята погрешка и искал извинение, но ти си използвала неговата слабост, наложила си му глоба и казваш: „Аз му простих”. Не, не, това не е прощаване. (ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА – изд. „Фотинов” София - 364).

Някои го разглеждат по църковно му. Ние сме слушали, слушали, казват: „Да си простим!” Защо ще прощаваме? То е прощаване, без да е простил; извинение, без да е извинил. Това са празни думи. (ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 360).

Войната е зло, наистина, но в царството на злото тя създава хубави работи. За пример, някой мъж набие жена си добре, но след това съзнава грешката си и омеква. За да му прости, той отива на пазар да ѝ купи нова рокля, нови обувки, нова шапка и се връща в къщи весел. Той ѝ казва: „Ще ме извиниш, малко съм сприхав, не можах да се въздържа”. Тя взима подаръците и му прощава. Не се минава много време, той пак я набие. Щом съзнае грешката си, той пак отива на пазар да ѝ купи нещо и пак се извинява. Ако я бие 12 пъти през годината, тя ще има 12 нови рокли. - Не може ли без бой? - Може и без бой, но в царството на злото не може без бой. Когато съединявате две дъски в едно, вие взимате няколко гвоздеи и ги набивате в дъските. Дъските не обичат да забиват гвоздеи в тях, но няма на кого да се оплачат. Такъв е законът на спояването. Каквото и да прави, човек трябва да мине през царството на злото. Само след това той може да стане нов човек - човек на новото царство – царството на Доброто. (БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - изд. 1940 г. - 256).

Ако някой път мъжът каже на жена си няколко горчиви думи, жена му, нека седне да му наточи една хубава баница. „Защо ми правиш тази баница?“ - „За сладките ти думи.“ А сега какво става? - Мъжът каже няколко обидни думи на жена си, и на другия ден няма вече готвене. Тя излезе вънка и казва: „Представете си, моят мъж ме нахука хамалски. Баници ли? Нищо няма да му направя, ще му дам един урок“. Не, наточи му една първокачествена баница! Аз съм срещнал досега в България само една българка, наша сестра, която щом дойде нейният възлюбен и я нахука, стане на другия ден рано, наточи му една баница и го гости. Той, след като се наяде, почне да се извинява: „Извини, бях малко неразположен духом“. Тя тъй ще му угоди. Казва: „Баница му направих“. Казвам: Ти постъпваш съобразно Христовото учение. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов“ София - 36).*

От Сенкевич има един роман за двама рицари, единият, от които направил голяма пакост на другия. Лишил го от дъщеря му, отнел имането му и най-после го улавя и ослепява. Зет му поискал да отмъсти вместо него. Успял да хване този рицар в ръцете си, но го погледнал и казал: „Иди си!“ Това е подигане на човешкия дух! Има един начин за отмъщение: ако искаш да отмъстиш на един човек, отмъсти му с любов! Няма по-голямо отмъщение от отмъщението чрез закона на Любовта! Ако на един човек отмъстиш с любов, той ще каже: „Аз се страхувам да отмъстя на този човек“. Ако ти отмъстиш на един човек, по който и да е начин, и той за в бъдеще ще ти отмъсти. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА – изд. „Фотинов“ София - 493).*

КАКВО ТРЯБВА ДА ПРАВИМ

Всяко нещо, което Бог е създал и му е вложил живот, вложил му е и своя Дух. Пред това същество ние трябва да седим с благоговение. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА – изд. „Фотинов“ София - 373).*

Ние трябва да се научим да прощаваме, защото туй разумно прошение ще внесе мир в домовете, мир в обществата. Разумно прошение трябва! То е цяла наука. Аз ви говоря само върху някои твърдения, но има известни методи и начини как да простиш. То е цяло изкуство! *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА – изд. „Фотинов“ София - 373).*

Сега ние ще приложим закона на прощаването. Можем ли да простим, или не можем? Ще кажете: „Как ще се научим да прощаваме?“ Ето как. Имаш някой познат, комуто не можеш да простиш. Ще седнеш при хляба и ще си кажеш: „Туй жито е минало между камъните, смляло е заради мене, пожертвало е животът си заради мене“. Имаш едно хубаво теленце или агънце, заклано е, ще си кажеш: „Това агънце е станало жертва заради мене“. Ще погледнеш дрехите си, ще кажеш: „Колко овци пожертваха вълната си заради мене!“ Ако всичко това стана жертва заради мене, аз не мога ли в дадения случай да направя една жертва, да простя на един мой брат? И то не заради него. А заради кого? - Заради Онзи Великия Бог на Любовта, Който седи в дадения случай пред мене и Който ми е дал всичко. Господ никога няма да ви каже: „Да простиш!“ Ако чакате Той да ви каже да простиш, много се лъжете. Не, за Господа е все едно и когато мразим и когато любим, Той няма да ни каже нищо. И ако ние не изправим нещата сами, Той ще ги изправи. Ако ние не простим навреме, Той ще вземе този, когото мразим, ще прекара ръката си върху него, ще заличи всичките му язви, ще заличи твоето име от неговия ум, и тогава този човек няма да съществува за тебе. Той ще го заличи. Господ ще направи него свободен, но ти ще почувстваш една голяма скръб, ще почувстваш, че си едно нищожно същество в света. Някои казват: „Господи, да се махне този, не го искам!“ Виж, това може да направи Господ, но щом махне него, и тебе ще махне. Не, не, не, в ума на твоя враг и в ума на твоя приятел ти трябва да седиш като една запалена свещ, ти трябва да бъдеш като един любовен обект. Ти трябва да кажеш: „Има в света едно същество на Любовта! От този човек, от неговия живот аз разбирам какво нещо е Любовта“. Тъй трябва да бъде! Но трябва дълбоки разсъждения. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА – изд. „Фотинов“ София - 374).*

Докато не се научи да прощава, човек не може да се справи с мъчнотиите и противоречията си. Христос даде пример, как да се прощава. Той разказа един случай за един слуга, който дължал на господаря си голяма сума. Като дошъл срока за плащане на дълга, слугата отишъл при господаря си, паднал на колене пред него и почнал да го моли, да му прости. Господарят се отнесъл великодушно със слугата си: простил всичкия му дълг и го пуснал на свобода. На излизане от дома на господаря си слугата срещнал един свой длъжник, който му дължал само 100 пинязи. Той го хванал за врата и започнал да го души. Длъжникът му паднал на колене и започнал да го моли, да го прости, но той останал неумолим: Хванал длъжника си и го предал в затвор. Като видели това, съслужителите му, съобщили на господаря си как постъпил техния другар със своя длъжник. Господарят му го повикал при себе си и му дал добър урок. Питам: ако Бог всеки момент прощава прегрешенията ви и ги заличава от вашата книга, не трябва ли и вие да постъпвате по същия начин с вашият ближен?... Защо Бог трябва да прощава, а вие да не прощавате? (*ПРОСВЕТЕНО СЪЗНАНИЕ – изд. 1940 г. София - 22*).

Някой казва, че простил дълговете на своя длъжник, но където го срещне, нарича го изедник. Това не е прощаване. Прощава само онзи, който има Любов в сърцето си. (*ТРИТЕ РОДОСЛОВИЯ – изд. 1945 г. София - 266*).

„И прости ни греховете, както и ние прощаваме на нашите длъжници.” В дъното на тази прошка знаете ли какво лежи? - Само Любовта може да прощава, т. е. аз ще се коригирам, Любовта не прощава, тя забравя. „Тя дълго търпи, благосклонна е, не се превъзнася, не завижда, не мисли зло никому.” Само тази велика Любов е в състояние да те изчисти. Сърцето ти ще бъде чисто, и след туй състояние вие ще имате една [...]. (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 274*).

Любовта изисква да се премахне всяко недоразумение, тя не търпи недоразуменията. Само така ще дойде тя. Този Божествен закон е всякога готов. Вие може да направите опита си, както искате. Ако вие простите, трябва да простите в душата си, в себе си, а не само да разгласявате, че сте простили. Да простите, без да разгласявате. (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 364*).

В Евангелието се казва: „Повярвай в Господа Исуса Христа, и ще простиш на онези, които са ти съгрешили; повярвай в Господа Исуса Христа, и ще възлюбиш онези, които не обичаш, повярвай в Господа Исуса Христа, и сърцето ти ще бъде милостиво към страдащите; повярвай в Господа Исуса Христа, и ти ще служиш Нему, няма да убиваш хората”. Повярвай, повярвай - навсякъде се казва това. С тази вяра всичко можеш да направиш. Тя е една положителна вяра. И всички трябва да я приложите, но не само тук. (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София – 378*).

Прощаването е необходимо. Аз искам да се създаде един идеал у вас. Хората никога няма да вярват, освен, ако видят всичко на опит. Някои казват: „Новото общество”. Какво е новото общество? - Да живеем като старото общество! Не, аз не съдя църквите, не съдя никого, но питам; В какво седи новото общество? Трябва да го доказвам. - Новото общество седи в това, че ние трябва да прощаваме така, както Бог изисква, а не както хората ни налагат. Ние със закон не може да прощаваме. Тъй както досега сме прощавали, това не е прощаване. И в нас прошката, това е най-малката добродетел, с която ние се занимаваме, тя е най-малкото изкуство. Това нещо няма да се постигне в една година, нито в две или в три години, нито в цял живот, изискват се най-малко 100 ÷ 200 години, докато се научим да прилагаме тази добродетел. Да простиш, това аз наричам най-малкото изкуство. Аз го наричам най-славното нещо. Да простим, то значи да приложим всичката наука и философия на миналото, всички изкуства, всичко това, което ангелите знаят. Това значи да разрешиш най-малката задача в света. Знаете ли какви проблеми са свързани с нея? Като гледам лицата ви, не виждам нито един от вас, който да е простил тъй, както аз искам. Това не е упрек, не казвам, че не сте добри, но не сте научили това изкуство. Вие сте добри като мене, но не сте научили изкуството да прощавате тъй, както аз разбирам. Виждам един стремеж, виждам

малки зачатъци, но туй изкуство, да прощавате, още не сте го Научили. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 380).*

Туй, което засега се изисква от нас, то е приложението на Христовото учение, в дадения случай - да изпълним волята Божия - да простим! Но знаете ли колко е трудно да простим? Не е достатъчно само да простиш, но тъй да простиш, че да не помниш, да забравиш всичко, да не остане в душата ти никакво злорадство. Тази обида, която ти е нанесена, на мястото ѝ да посадиш най-хубавите растения; от туй зло да изкараш най-хубавите плодове. Този човек, който те обидил, един ден да го направиш най-добрия си приятел. Ами че така е! Двама души, които се убиват, които са си направили най-голямото зло, Господ един ден ще ги направи най-добри приятели. Ще им смеси кръвта. Не мислете, че вие можете да се избавите по някакъв начин, да не си простите. Не, по хилядите съчетания, този човек, който ви е направил най-голямото зло, Господ един ден ще го направи ваш брат, ваш господар ще го направи, ваш слуга ще го направи, ще ви постави при всичките възможности и условия да си простите. Ще ви накара да признаете, че този човек, колкото и да е лош, и той си има добри качества. Е, представете си сега, че ти не си простил някому, а той стане цар. Тогава? Но ако си му простил, този цар един ден ще те повика и ще ти даде едно угощение. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА – изд. „Фотинов” София - 389).*

Сега аз съм между вас. Една заслуга искам от вас да ми отдадете и тя е следната. Като се върна при Господа, да мога да Му кажа: „Господи, аз научих хората как трябва да прощават. Не само че ги научих да прощават тъй, както се следва, но им дадох и един пример и по форма, и по същество. Сега вече, Господи, можеш да слезеш на Земята, те научиха туй изкуство. Че научиха това изкуство, ще познаеш по това, че втори път като слезеш на Земята, няма вече да те разпъват. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София – 381).*

Сега идваме до въпроса: „Ами как трябва да прощаваме?” За да прощава човек, той трябва да бъде високоинтелигентен, много разумен човек. Съвременните християни казват: „Нас наука не ни трябва, изкуство не ни трябва. Науката не струва нищо, изкуството не струва нищо, ние трябва само да се молим на Бога”. Аз питам: В какво седи добрата молитва? Молитва, аз разбирам, първото нещо: Като се приближим до Бога, да кажем: „Господи, аз се постарах да простя на всички тъй, както Ти си ми простил”. Това е първият разговор. Вие казвате: „Аз искам да се разговарям с Христа”. Като те срещне Христос, първото нещо, което ще ти каже, е, че не си простил на длъжници. Някои казват: „Аз прощавам”. Не, не тъй. Христос ще ти каже, че ти не си простил тъй, както Той прощава. И ако кажеш най-малката лъжа, току изведнъж Христос ще дрънне със звънеца си, веднага ще дойдат всички онези, на които не си простил, и ще кажат: „Господи, не ни е простил”. Всички тия, на които не си простил, те са хроми, клосни, сакати, те си носят раните. Христос ще каже: „А, братко, хем не си простил, хем знаеш да лъжеш!” Отгдето иде лъжата? - Когато човек не е изпълнил Божия закон, а иска да се покаже правдив пред хората, той ще тури лъжата. И после ще почне да се извинява, че условията били такива, че Господ тъй направил. Не, не са виновни условията, не е виновен Бог... И тогава, като кажеш: „Господи, аз простих”, всички онези, на които си простил, ще излязат с хубави дрехи пред Господа и ще кажат: „Да, простил ни е”. Като кажеш лъжа, пак ще излязат онези, на които не си простил; и като кажеш истината, пак ще излязат онези, на които си простил. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 371).*

Когато изправят грешка спрямо тебе, ти прости. Това е закон на милосърдието. *(ИЗВОРЪТ НА ДОБРОТО - изд. 1982 г. Варна - 313).*

Аз искам сега във вашия ум да остане една красива идея, тя е следующата: Аз мога да бъда такъв човек, какъвто Бог иска! И единственото нещо, което аз зная, че Бог го желае, че Бог го изисква от нас, то е да бъдем същества любвеобилни, умни и силни по воля, да творим Неговата добра воля. *(ДОБРИ НАВИЦИ – изд. 1939 г. София - 380).*

ПРИМИРЕНИЕ

Когато двама души се скарат и не живеят по Бога, и двамата охтикясват и умират. Аз ще ви приведа един пример, един факт, който стана тук, в София, в една фамилия, на която всичките членове бяха здрави. Една госпожица отива да живее в дома им, но се скарват нещо и след това и госпожицата боледува, и госпожата от тази фамилия боледува. Защо боледуват? - Защото не искат да си простят. Опасността в съвременното общество е там, че когато се сближите и след това се скарате, вие си създавате едно голямо нещастие и чрез закона на страданието Бог ще ви примири. Затуй, когато двама души се скарат, единият непременно ще умре. И за да не умира, примирете се, целунете се, и този ангел веднага ще се върне на небето и ще каже: „Тия двамата се примириха“. Тогава Господ ще отложи решението си. Ако не искате да се примирите, Господ ще каже: „Доведете ги при мене! Елате тук да се примирите“. И затова Господ вика грешните хора горе на небето, да се примирят, не ги оставя на Земята. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов“ София - 153).*

РАЗКАЯНИЕ

Прощава се само на онзи, който се разкайва. Не можеш да простиш на човек, който не се разкайва. - Защо? - Защото пак ще повтори същата погрешка. *(ТРИТЕ РОДОСЛОВИЯ - изд. 1945 г. София - 265).*

Да научим онова изкуство, че когато ние се разкаем, Бог ни е простил греховете. Той ги направил свой дял. Добре, Бог създал този закон, че когато ние се разкаем, Той ни прощава греховете, но по същия начин прощаваме ли греховете на нашите длъжници? Ето въпросът, който остава неразрешен. И понеже този въпрос не е разрешен, всичките спорове, туй честолубие, туй вътрешно докачание, туй разногласие, този дисонанс, който държи злото, се дължи на онази язва вътре в нас, която остава неизлекувана. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов“ София - 370).*

ПОМИРЕНИЕ

Докато се опознаят, хората ще се карат, ще се помиряват, и най-после ще си подадат ръка на вечно приятелство и любов. Не е страшно, когато хората се карат; страшно е, когато не могат да се помирят. Щом се скарат, те започват дело. Единият по-малко виновен от другия. Съдът решава делото в полза на по-малко виновния и ги заставя да се помирят. Това, което става вън от човека, става и в самия него. Вътрешният съдия разглежда делото и се произнася за вината на спорещите. Щом издаде присъдата, ти непременно трябва да се подчиниш и помириш с брата си. Добре е да се помирявате, но никога след това да не си кажете обидна дума. *(ТРИТЕ РОДОСЛОВИЯ - изд. 1945 г. София - 265).*

СИЛЕН ЧОВЕК

За да простиш, изисква се силен човек. Да прости, това може да направи само силният човек, човекът с воля, а да не прости, това и бабите могат. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов“ София - 362).*

Силен човек е онзи, който прави, каквото каже. Ако каже, че може да носи земята на гърба си, трябва да докаже това. Силният прави всичко сам. Той не очаква на чужда помощ. Мнозина могат да му се притекат на помощ, но той не очаква на никого. И като сгреша, той сам поправя грешката си, без да се самоосъжда. Слабият, като направи някаква грешка, не се опитва даже да я изправи, но започва да се самоосъжда. Той казва: „Не мога да си простя за направената грешка“.

Няма защо да не си прощаваш. Щом си счупил стомната, ще купиш нова. Ще глобиш малко кесията си, но ще изправиш грешката си. Мъчно прощава човек на себе си, но оттам ще започне. Щом прощава на себе си, той може да прощава и на своите ближни. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София -)*.

Казвате: „Силни да заповядваме ли?” - Не да заповядвате на хората, но да вършите волята Божия. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 302)*.

Сега няма да се спирате пред себе си, да се питате: „Защо трябва да му прощавам греховете?” Не, ще се запитате: „Какво трябва да направя?” Ще си отговорите: „Аз трябва да изхвърля от душата си всичките нечистотии”. Иван, Драган, Петко, това са една мъртва кост, изхвърли парцалите им навън, []! *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА – изд. „Фотинов” София - 257)*.

Ще се изчистиш от всички нечистотии. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 271)*.

Нека силният да си е силен, но неговата сила да е подквасена с Любов, тази сила да бъде в защита на слабите. И всички ние трябва да подкрепяме слабите и немоощните. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА – изд. „Фотинов” София - 204)*.

Ето една формула, която вие може да приложите, без да станете мекушави. Ако вие мислите да прощавате на хората, непременно ще станете меки. Но ако вие мислите, че Бог ще трябва да живее в душата ви, затова трябва да се чистите, прощаването в този случай има смисъл. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА – изд. „Фотинов” София - 265)*.

Съвременните окултисти казват, че който има Виделина, той има магнетизъм - такъв човек е мек, отстъпчив, у него има Любов и той скоро прощава. *(СИЛА И ЖИВОТ - изд. 2006 г. Бяло Братство София - 136)*.

Тук се излага един закон. „И прости ни дълговете наши, както и ние прощаваме на нашите длъжници.” Защо трябва да простим? Вънка от това, че трябва да бъдем милостиви, прощаването си има причини. Човек, за да бъде милостив, трябва да прости. Тъй е казал Господ. Някой път човек не само на хората трябва да прости, но и на себе си. А знаете ли колко е мъчно? *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 254)*.

Аз турям своята най-малка максима: Прав човек е този, който знае да прощава - нищо повече! Това е първата формула на новото учение. Кой е правоверен? - Онзи, който може да прощава от всичкото си сърце, от всичкия си ум, от всичката си душа, от всичката си сила и който може да изпълнява волята Божия. Който може да прощава, това е велико нещо! *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 391)*.

НОВАТА КУЛТУРА

Защо Христос дойде на Земята? - Да научи хората в приложение на тази велика наука, да прощават. И първата фаза на бъдещата култура, аз я наричам „култура на прошката” - прошка към всички, любов към всички, и към малки, и към големи. *(ДВАТА ПРИГОДНИ МЕТОДА – изд. „Фотинов” София - 383)*.

Благодарете, че разумността е влязла във вас и вие можете и вече да се върнете при баща си и да кажете: „Отче, прости ме, сгреших пред Теб, но научих великия закон, че на всеки се отдава Заслуженото.” *(СИЛА И ЖИВОТ - II том - изд. „Бяло Братство” София - 2006 г. - 236)*.

Петър запита Христа: „По този път ли, тъй ли да прощаваме? По 7 пъти ли да прощаваме?” По 7 пъти, значи да имаме подарък златни часовници. Казва Христос: „Трябва да прощавате 70 пъти по 7, и то без часовници”. Прощението изключва всички тези работи. Това е новата култура, която човечеството трябва да възприеме. *(ДОБРИ НАВИЦИ - изд. 1939 г. София - 365)*.

И Петър пита Христа: „По колко пъти, Господи, да прощаваме? По 7 пъти ли?” - „Не - казва Христос, - на 70 места по 7.” Но за да можем да развием ние това чувство, трябва да проследим съвременната наука, да проследим философията, тя ще ни научи да разсъждаваме, да търсим причините на нещата. Затова е потребна философията, да научи човека да разсъждава, а не само да се изучават философски системи, да се знае кой какво казал. (*ДОБРИ НАВИЦИ - изд. 1939 г. София - 374*).

Това е новата култура, която човечеството трябва да възприеме. (*ДОБРИ НАВИЦИ – изд. 1939 г. София - 88*).

ПОЖЕЛАНИЕ

Не е важно само какво е казал Христос, но в казаното от Христа има толкова методи за приложение! Тези методи вие учили ли сте ги? Отсега нататък трябва да се учите да ги прилагате. (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА – изд. „Фотинов” София - 367*).

В съвременното общество съществуват много заблуждения, които спъват хората в тяхното развитие. За пример, казват: „Времето ще поправи нещата”. Това е първото заблуждение. Второто заблуждение: „Бог ще оправи нещата и света”. Третото заблуждение: „За в бъдеще, когато ние се развием, когато станем силни и богати, тогава ще оправим света”. Това са все заблуждения! Значи Бог досега не си е оправил работите, че за в бъдеще ще ги оправя. Божиите работи абсолютно са оправени. Бог няма какво сега да ги оправя. Времето пък, то има съвсем друго предназначение. Времето не е създадено да оправя живота. Времето само хроникира нещата, то е една справочна книга. Като отидеш при времето, то ще ти каже: „Господине, преди толкова и толкова хиляди години ти направи тази погрешка”. То е справочна книга. Ние казваме: „Времето ще изправи живота, Господ ще изправи живота”. Не, нито Господ ще изправи живота, нито времето ще изправи живота, а ти ще си кажеш: „Аз ще оправя живота си съобразно Божиите закони! Аз зная какво иска Господ от мене”. Всеки ден трябва да туряте в ума си тази мисъл. Щом някой сгреши, Господ му казва: „Покажи любовта си!” Е, в какво ще покажем ние своята любов? Има два начина. Аз съм правил много опити и съм дошъл до следующето заключение. Всяко насилие, всеки лош поглед, всяко лошо чувство, всяко желание да убиеш, всички тези неща са негативни и не носят нищо добро в света. Даже и един светия, даже и един благороден човек, ако употребят едно насилническо средство, то е в техен ущърб. Онзи, който е поставен на това насилие, той може да се ползва, но онзи, който прилага насилието, нищо не се ползва. Затуй много по-добре е да бъдем индиферентни, но с търпение да издържаме погрешките на един свой брат. Не трябва да се наказва, но трябва да му се каже нещо. Ще го повикам, ще му разправам приятелски, разумно, всички причини и последствия от тази негова погрешка. (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА – изд. „Фотинов” София - 368*).

Желая ви сега да приложите в живота си закона на любовта, като закон за всеопрощаване. Правете опити в името на любовта да простите на всички, както Бог прощава греховете на хората, така и те трябва да прощавате и своите грехове, и греховете на ближните си. Само така може да се запази великата хармония в живота. (*ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - изд. 1939 г. София - 30*).

В името на Истината, ние сме длъжни да говорим само туй, което сме опитали. Казват, че християнството било идеално учение. Аз вярвам, че е идеално, но Христовата вяра ти приложи ли я? „Досега не съм я приложил, но за в бъдеще ще я приложам.” Колкото е била голяма вероятността в миналото да я приложим, толкова е голяма и за в бъдеще. Същият закон е. (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 369*).

УРАВНОВЕСЯВАНЕ ПРИ ПРОЩАВАНЕ

Кажете:

„Прости им, Господи, те не знаят какво правят!”

Ако омразата те посети, кажи ѝ: „Сестро, аз те обичам, прощавам ти за всички твои прояви - такова е твоето естество. (СИЛА И ЖИВОТ - изд.2006 г. Бяло Братство София - 19).

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ
БЕИНСА ДУНО
(ПЕТЪР ДЪНОВ)
МОЖЕШ ЛИ
ДА ПРОСТИШ
ПЪРВО ИЗДАНИЕ

СЪСТАВИЛИ:
Трендафила Балдевска
Ангел Кермедчиев

със съдействието на
Веселина Маркова
Пелагия Иванова

София

БИБЛИОТЕКА

СВЕТАЛИНА В ПЪТЯ

ПРЕРАЖДАНЕТО

ОСНОВИ НА ЗДРАВЕТО

1. ЗДРАВЕ И ХИГИЕНА
2. ЧИСТОТА И ЗДРАВЕ
3. СЛЪНЦЕ И ЗДРАВЕ
4. ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА
5. МИСЛИ, ЧУВСТВА И ЗДРАВЕ
6. ДИШАНЕ И ЗДРАВЕ
7. ПРАНАТА
8. ВОДАТА И ЗДРАВЕТО
9. ХРАНЕНЕ И ЗДРАВЕ
10. ЛЕЧЕБНО ГЛАДУВАНЕ
11. ДВИЖЕНИЕ И ЗДРАВЕ
12. РАБОТА И ЗДРАВЕ
13. ЗА КРАСОТАТА
14. РАДВАЙТЕ СЕ
15. ЖИВОТ И ДЪЛГОЛЕТИЕ
16. СТРАХЪТ И СТРЕСЪТ
17. ПРИЧИНИ И ЛЕКУВАНЕ НА БОЛЕСТИТЕ

ВЗАИМООТНОШЕНИЯ

1. БЛИЗОСТ
2. ЖЕНИТБАТА
3. ЦЕЛУВКАТА
4. ОБХОДА - ДРУГИЯТ ДО ТЕБЕ
5. ГОВОРЕНЕТО
6. ОБМЯНА - МЕЖДУ ХОРАТА
7. ВЗИМАНЕ - ДАВАНЕ
8. ЛЮБОВ И ОБИЧ
9. ПОДАЙ РЪКА
10. ТОЧНОСТ И БЛАГОДАРНОСТ
11. ВЪЗДЕЙСТВИЯ ВЪРХУ ХОРАТА
12. ВЛИЯНИЯ
13. ВНУШЕНИЯ
14. ВЪЗВИШЕНИ СЪЩЕСТВА
15. АНГЕЛИТЕ И ХОРАТА
16. ДОБРОТО